

Méhecske harmadik kalandja

Nagymama kertjében virágzásnak indultak a gyümölcsfák méhecske legnagyobb öröme. A többiekkel együtt boldogan szállt egyik virágról a másikra. Szorgalmasan gyűjtötték a virágport, és vitték a kaptárba. Méhecske annyira belemélyedt a munkába, hogy észre se vette a nagy fekete felhőket az égen. Eleredt az eső, és ő hiába szálldosott fel és alá, nem talált vissza a kaptárba. Az eső pedig csak esett hét nap és hét éjjel.

-Most már hol fogok én lakni? – kérdezte bánatosan. Szitakötőt és fátyolkát se talált sehol a kertben. Biztosan elbújtak az eső elől. Így vándorolt fűszárlól fűszálra, levélről levélre, és fázósan húzta össze magát a hideg időben.

-Bárcsak valami csoda történe, és valaki segítene rajtam!

Alighogy kimondta, abban a pillanatban szembejött vele egy másik méhecske. Egy ideig csak nézegették egymást.

-Hogy hogy te nem fázol? – kérdezte méhecske.

-Itt lakom a közelben, csak kibújtam kicsit, mert megszomjaztam.

-Elmehetnék hozzád éjszakára? Nem találom a kaptárházamat.

-Nálam maradhatsz éjszakára. Én a szabóméh vagyok, itt lakom a mákgubóban.

Méhecske követte őt, és megcsodálta szép lakását, amiben rózsalevélbölcsők sorakoztak egymás fölött. Méhecske egész nap segített neki virágport gyűjteni. A szabóméh kiszabott neki egy kör alakú rózsalevelet. Másnap azután továbbállt méhecske. Nagymama nádtetős házához is közel merészkedett, pedig tudta, hogy az eresz alatt fészkel a fecske. A fecske pedig nem a barátja. Egyszer csak hall valamit:

-Gyere be a nádszálak közé, züm-züm, itt vagyok, züm-züm – integetett neki egy magányos méh. Majd együtt fűrták faragták a járatokat egész nap a nádtetőben. Itt sem maradt el a jutalma. Két kis apró nádszál lett a fizetsége. Méhecske továbbvándorolt, és megkérdezett mindenkit, akivel szembetalálkozott, a katicabogarat, az éjjeli lepkét, a kabócát, de senki nem hallott a kaptárházikóról. Végül egy hangya azt mondta neki:

-Hozzánk nem jöhetsz a hangyabolyba, de itt lakik nem messze sárból épített házában a fazekasméh. Méhecske be is kopogott hozzá.

-Itt lakhatsz egy ideig, ha segítesz kibővíteni a házamat.

Méhecske beleegyezett. Három nap és három éjjel hordta a homokot és az agyagot. Végül a fazekasméh megajándékozta egy csodacsuporral. Csak bele kellett tennie az eddig hálából kapott rózsalevelet és nádszálakat. Összerázta a csuprot, és elmondta a kívánságát: legyen itt egy térkép, ami hazavezet engem!

És lássatok csudát, a térkép megjelent. Méhecske boldogan szállt fel, és a térkép rajzát követve egykettőre hazatalált.

